

ΣΤΕ 2880/2012 [Ακύρωση εν μέρει του π.δ. για την προστασία της Πάρνηθας κατά το μέρος που αφορά την εγκατάσταση της ΒΕΠΕ «Τεχνόπολη Ακρόπολις»]

Περίληψη

-Κατά την έκδοση του προσβαλλόμενου π.δ. δεν εξετάστηκε αν συντρέχουν τα προέχοντα κριτήρια θέσπισης κανονιστικής ρύθμισης βάσει της εξουσιοδοτικής διάταξης του ν. 1515/1985, κατ' επίκληση της οποίας εκδόθηκε το προσβαλλόμενο διάταγμα. Δηλαδή, αν η επίμαχη ρύθμιση εναρμονίζεται προς τους σκοπούς του ρυθμιστικού σχεδίου της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας, στους οποίους, περιλαμβάνεται η προστασία και αναβάθμιση των ορεινών όγκων της Αττικής και των οικοσυστημάτων τους και η ανάσχεση της εξάπλωσης των πόλεων και οικισμών.

-Και ναι μεν η συγκεκριμένη χρήση του τεχνολογικού πάρκου αποτελεί μετατροπή προς το ηπιότερο της παλαιάς χρήσης της επίμαχης έκτασης, στην οποία λειτουργούσε λατομείο, μόνη, όμως, η επιλογή ηπιότερης χρήσης δεν αρκεί, σύμφωνα με την εν λόγω εξουσιοδότηση, για να προσδώσει νόμιμο έρεισμα στο προσβαλλόμενο διάταγμα, δεδομένου, μάλιστα, ότι η χρήση λατομείου είχε ήδη εγκαταλειφθεί και ότι η αποκατάσταση παλαιού λατομείου με τον πλέον προσήκοντα τρόπο αποτελεί, πάντως, υποχρέωση επιβαλλόμενη εκ του νόμου. Για τον λόγο αυτό, το προσβαλλόμενο διάταγμα είναι ακυρωτέο κατά το μέρος που αφορά τη δημιουργία ζώνης για την εγκατάσταση Β.Ε.ΠΕ.

Πρόεδρος: *Κ. Μενουδάκος*

Εισηγητής: *Αντ. Ντέμσιας*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση του π. δ/τος 40707/2008 «Τροποποίηση του από 19-7/24-7-2007 π.δ/τος «Καθορισμός Ζωνών προστασίας του ορεινού όγκου Πάρνηθας (Ν. Αττικής) (Δ 336)» (Δ' 619) ως προς τις διατάξεις του που αφορούν τον καθορισμό ζώνης Ε7 για την εγκατάσταση της Βιομηχανικής και Επιχειρηματικής Περιοχής (ΒΕ.ΠΕ.) «Τεχνόπολη Ακρόπολις».
3. Επειδή, ο αιτών Δήμος Αγίου Στεφάνου Αττικής και ήδη Δήμος Διονύσου με προφανές έννομο συμφέρον ασκεί την κρινόμενη αίτηση, καθόσον οι προσβαλλόμενες ρυθμίσεις του ανωτέρω διατάγματος αφορούν περιοχή όμορη προς την περιφέρειά του.

4. Επειδή, η Α.Ε. «Πάρκο Επιχειρήσεων Υψηλής Τεχνολογίας και Έρευνας Ακρόπολις Ανώνυμος Εταιρεία», που έχει ως καταστατικό σκοπό την προετοιμασία, την οργάνωση και τον καθορισμό της ανωτέρω Β.Ε.ΠΕ., η οποία προορίζεται για την εγκατάσταση επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας, και η Α.Ε. «Φορέας Βιομηχανικής και Επιχειρηματικής Περιοχής (ΒΕΠΕ) Τεχνόπολη - Ακρόπολις Ανώνυμη Εταιρεία», που έχει ως καταστατικό σκοπό την ίδρυση, οργάνωση, διοίκηση, ανάπτυξη και εκμετάλλευση της Β.Ε.ΠΕ αυτής, με έννομο συμφέρον ασκούν με κοινό δικόγραφο παρέμβαση υπέρ του κύρους του προσβαλλόμενου π. δ/τος. Εξάλλου, και το σωματείο «Σύνδεσμος Επιχειρήσεων Πληροφορικής και Επικοινωνιών Ελλάδας» που έχει ως καταστατικό σκοπό τη διαφύλαξη και προαγωγή των κοινών συμφερόντων των μελών αυτού και γενικότερα του κλάδου Πληροφορικής, Επικοινωνιών και Ψηφιακής Τεχνολογίας, με έννομο συμφέρον ασκεί παρέμβαση υπέρ του κύρους του προσβαλλόμενου π. δ/τος.
5. Επειδή, ο ν. 1515/1985 (Α' 18) οι διατάξεις του οποίου κωδικοποιήθηκαν στον Κ.Β.Π.Ν. (π.δ: 14.7.1999, Δ' 580), καθόρισε για την ευρύτερη περιοχή της Αθήνας, η οποία περιλαμβάνει, κατά το νόμο, την περιοχή του νομού Αττικής και τη Μακρόνησο πλην των Κυθήρων, ρυθμιστικό σχέδιο και πρόγραμμα προστασίας του περιβάλλοντος. Το Ρυθμιστικό Σχέδιο της Αθήνας (Ρ.Σ.Α.) ορίζεται ως το σύνολο των στόχων, κατευθύνσεων, προγραμμάτων και μέτρων που προβλέπονται από το νόμο αυτό ως αναγκαία για τη χωροταξική και πολεοδομική οργάνωση της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας στα πλαίσια των πενταετών προγραμμάτων οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης (άρθρο 1 παρ. 1 ν. 1515/1985 - άρθρο 8 παρ. 1 Κ.Β.Π.Ν.), το δε πρόγραμμα προστασίας του περιβάλλοντος περιλαμβάνει τα μέτρα και τις κατευθύνσεις για την αναβάθμιση και προστασία του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας, και ιδίως μέτρα με σκοπό την οικολογική ανασυγκρότηση της Αθήνας, την προστασία της γεωργικής γης, των δασών, των υγροτόπων και των άλλων στοιχείων του φυσικού περιβάλλοντος, την προστασία του τοπίου, των ακτών και των ειδικών περιοχών φυσικού κάλλους, την προστασία της ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς, τον περιορισμό της ρύπανσης από κάθε πηγή και κυρίως την αντιμετώπιση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, της ρύπανσης του εδάφους και των νερών και την αναβάθμιση ιδιαίτερα υποβαθμισμένων περιοχών (άρθρο 2 περ. α', β', γ', δ' ε' ν. 1515/1985 - άρθρο 9 περ. α', β', γ', δ' ε' Κ.Β.Π.Ν.). Περαιτέρω στο άρθρο 3, με τις διατάξεις του οποίου καθορίζονται οι γενικοί και ειδικοί στόχοι και κατευθύνσεις για την ευρύτερη περιοχή της Αθήνας, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος αποτελεί γενικότερο στόχο του νόμου (άρθρο 3 παρ. 1 περ. β' ν. 1515/1985 - άρθρο 10 παρ. 1 περ. β' Κ.Β.Π.Ν.) ότι, πλην άλλων, η οικολογική ανασυγκρότηση, η

ανάδειξη και προστασία του αττικού τοπίου, των ορεινών όγκων, των τοπίων φυσικού κάλλους και των ακτών συνιστούν ειδικότερους στόχους και κατευθύνσεις για την εξέλιξη της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας (άρθρο 3 παρ. 3 περ. α' ν. 1515/1985 - άρθρο 10 παρ. 3 περ. α' Κ.Β.Π.Ν.) και ότι η ανάσχεση της εξάπλωσης της πόλης και η ανακατανομή βασικών χρήσεων και λειτουργιών αποτελούν ειδικούς στόχους για τη χωροταξική οργάνωσή της (άρθρο 3 παρ. 4 περ. β', γ' ν. 1515/1985 - άρθρο 10 παρ. 4 περ. β', γ' Κ.Β.Π.Ν.). Εξάλλου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4 του νόμου, όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 11 παρ. 2 του ν. 2052/1992 (Α' 94) (άρθρο 11 Κ.Β.Π.Ν.), το ρυθμιστικό σχέδιο και το πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος πραγματοποιούνται με τα μέτρα που προβλέπονται στο παράρτημα και τα διαγράμματα του άρθρου 15 (άρθρο 22 Κ.Β.Π.Ν.). Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν ειδικότερες κατευθύνσεις για τη χωροταξική και πολεοδομική ανασυγκρότηση της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας και την αντιμετώπιση της ρύπανσης του περιβάλλοντος, όπως είναι η ανάσχεση της εξάπλωσης της πόλης και ο έλεγχος των χρήσεων γης (άρθρο 15 παρ. Α περ. 2 υποπερ. 2.1 ν. 1515/1985 - άρθρο 22 παρ. Α περ. 2 υποπερ. 2.1 Κ.Β.Π.Ν.) και η ανακατανομή δομικών χρήσεων για την αναψυχή-ψυχαγωγία υπερτοπικής σημασίας με τη δημιουργία, μεταξύ άλλων, ενιαίου δικτύου σε ολόκληρη την έκταση του ηπειρωτικού τμήματος της περιοχής της Αθήνας με κατά το δυνατόν σύνδεση και ενοποίηση, πλην άλλων, των χώρων αναψυχής και ψυχαγωγίας, του περιαστικού πρασίνου, των ορεινών όγκων και των ακτών (άρθρο 15 παρ. Α' περ. 2.3 υποπερ. Δ' ν. 1515/1985 - άρθρο 22 παρ. Α' περ. 2.3 υποπερ. Δ' Κ.Β.Π.Ν.). Τέλος, στο άρθρο 4 παρ. 3 του νόμου (άρθρο 11 παρ. 3 Κ.Β.Π.Ν.) ορίζεται ότι «Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων συμπληρώνονται, εξειδικεύονται, διευκρινίζονται και τροποποιούνται μερικά το ρυθμιστικό σχέδιο Αθήνας και το πρόγραμμα προστασίας περιβάλλοντος χωρίς μεταβολή των στόχων και κατευθύνσεων τους ύστερα από γνώμη της εκτελεστικής επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας».

6. Επειδή, όπως έχει κριθεί, οι διατάξεις του ν. 1515/1985, οι οποίες προβλέπουν κατευθύνσεις, προγράμματα και μέτρα για την αναβάθμιση του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας, δεσμεύουν τη Διοίκηση κατά την άσκηση της κανονιστικής της εξουσίας ή την έκδοση ατομικών πράξεων (Σ.τ.Ε 3501/2010 7μ., ΠΕ 305/2006, πρβλ. Σ.τ.Ε. 604/2002 Ολομ, 2403/1997 Ολομ.). Εξάλλου, με τα κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 1515/1985 εκδιδόμενα προεδρικά διατάγματα, προς συμπλήρωση και εξειδίκευση του προγράμματος προστασίας περιβάλλοντος της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας και την πραγμάτωση των οριζόμενων ως καθοριστικής σημασίας στόχων και κατευθύνσεών του, δύνανται να τροποποιούνται οι όροι και περιορισμοί δομήσεως και των οικισμών με εγκεκριμένα σχέδια πόλεως, οι οποίοι περιλαμβάνονται στα όρια

της περιοχής παρέμβασης (Σ.τ.Ε 3501/2010 7μ., ΠΕ 305/2006, πρβλ. Π.Ε. 371/2003, 567/2001, 56/1988). Περαιτέρω, τα διατάγματα, τα οποία προτείνονται βάσει της ανωτέρω εξουσιοδοτήσεως με σκοπό την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και ιδίως την οριοθέτηση, προστασία και αναβάθμιση των ορεινών όγκων της Αττικής και των οικοσυστημάτων τους και την ανάσχεση της εξάπλωσης των πόλεων και οικισμών, πρέπει κατ' αρχήν, να καταλαμβάνουν το σύνολο της οριοθετούμενης στη μελέτη των αρμοδίων επιστημόνων ως προστατευτέας εκτάσεως, δεν δύναται δε να ορίζουν, εκτός αν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος που δεν μπορεί να ικανοποιηθεί με άλλο τρόπο, νέες χρήσεις γης ή να καθιστούν επιτρεπτή την αύξηση των υφισταμένων εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων, οι οποίες, ως εκ της φύσεως ή της θέσεώς των, επιδρούν δυσμενώς στα ευπαθή οικοσυστήματα των ορεινών όγκων και άγουν σε ανατροπή της φυσικής τους ισορροπίας (Σ.τ.Ε 3501/2010 7μ., ΠΕ 305/2006, πρβλ. Σ.τ.Ε. 1672/2005 Ολομ.). Κατ' εξαίρεση, είναι ανεκτή η διατήρηση των από μακρού χρόνου υφιστάμενων στους ορεινούς όγκους εγκαταστάσεων και δραστηριοτήτων, εφ' όσον, πάντως, πρόκειται για ήπιες χρήσεις, οι οποίες δεν επιδεινώνουν τη λειτουργία τους ως οικοσυστημάτων. Λόγω, επομένως, της ιδιότητας των π. δ/των αυτών ως κανονιστικών, θεσπιζόντων δηλαδή διατάξεις ουσιαστικού νόμου, το περιεχόμενό τους ελέγχεται ως προς τη συμφωνία του με τις προαναφερόμενες διατάξεις, όπως αυτές ερμηνεύονται ανωτέρω, εφόσον δε διαπιστώνεται, καταρχήν η ύπαρξη των ειδικότερων λόγων χαρακτηρισμού κάθε περιοχής και υπαγωγής της σε συγκεκριμένη ζώνη, η περαιτέρω εκτίμηση της Διοικήσεως για τα ιδιαίτερα μορφολογικά και άλλα χαρακτηριστικά της περιοχής, προκειμένου αυτή να ενταχθεί σε ζώνη κανονιστικών ρυθμίσεων, με συγκεκριμένη έκταση και ένταση, δεν αποτελεί αντικείμενο ακυρωτικού ελέγχου, ως αναγόμενη στη σκοπιμότητα της επιλεγόμενης μεθόδου προστασίας των ορεινών όγκων (Σ.τ.Ε. 4036/2005 7μ., 3501/2010 7μ.).

7. Επειδή, κατ' επίκληση του αν.ν. 856/1937 (Α' 368) και, ειδικότερα, του άρθρου 3 αυτού, που ορίζει ότι «1. Έκαστος εθνικός δρυμός αποτελείται: α) από τον πυρήνα του ή τον καθ' εαυτό εθνικόν δρυμόν... β) από τον περί τον ως άνω πυρήνα δασικήν και χορτολιβαδικήν έκτασιν... η εκμετάλλευση της οποίας οργανούται κατά τρόπον συμβάλλοντα εις την εκπλήρωσιν των υπό του πυρήνος του Εθνικού δρυμού επιδιωκομένων σκοπών. 2. ...» και του άρθρου 6 αυτού, που ορίζει ότι «Η εν γένει περιφέρεια εκάστου εθνικού δρυμού καθορίζεται δια Β. Διαταγμάτων...», εκδόθηκε το β.δ. 644/1961 (Α' 155). Με το άρθρο 1 αυτού ιδρύθηκε ο Εθνικός Δρυμός Πάρνηθας «αποτελούμενος εκ του πυρήνος και της περί τον πυρήνα δασικής και χορτολιβαδικής εκτάσεως» και με την απόφαση 164975/2850/20.5.1985 του Υπουργού Γεωργίας (Β' 344) εγκρίθηκε ο κανονισμός λειτουργίας του. Εξ άλλου, για την προστασία «εκ της ασύδοτου λατομήσεως και άτακτου οικοδομήσεως», ορισμένα βουνά της

Αττικής, μεταξύ των οποίων και η Πάρνηθα, εκηρύχθηκαν ως ιδιαίτερου φυσικού κάλλους με την 25638/25.11.1968 απόφαση του Υφυπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως (Β' 669), της οποίας το περιεχόμενο, που περιλαμβάνει τον ανωτέρω λόγο προστασίας, επαναλήφθηκε με την 25638/27.3.1969 απόφαση του αυτού Υφυπουργού (Β' 236). Εθνικός επίσης δρυμός κηρύχθηκε και το δημόσιο δάσος Τατοΐου με το π.δ. 107/1974 (Α' 34). Εν όψει δε και των παρατιθέμενων ανωτέρω διατάξεων του ν. 1515/1985 και προς επίτευξη των σκοπών του εκπονήθηκε για την προστασία του ορεινού όγκου της Πάρνηθας μελέτη από το Τμήμα Περιβάλλοντος του Οργανισμού Αθήνας (Ιούλιος 2003). Με τη μελέτη αυτή α) οριοθετείται ο ανωτέρω ορεινός όγκος τόσο με γενικά κριτήρια, όπως η τοπογραφία, το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο προστασίας και οι χρήσεις γης, όσο και με ειδικά κριτήρια, όπως οι φυσικοί σχηματισμοί, τα σταθερά τεχνικά έργα και τα όρια σχεδίων πόλεων (σελ. 1-3), β) αναλύονται τα στοιχεία του φυσικού και πολιτιστικού του περιβάλλοντος (7-16) και γ) παρατίθενται οι κύριες αιτίες υποβαθμίσεώς του, η αξιολόγηση των προβλημάτων και οι τρόποι αντιμετώπισεως τους. Στις αιτίες αυτές περιλαμβάνεται η αυξανόμενη ανθρώπινη παρουσία γύρω από και μέσα στον ορεινό όγκο, που εμφανίζεται αφενός με την επέκταση του οικιστικού ιστού με τη μορφή της εντάξεως στο σχέδιο πόλεως, της αυθαίρετης δομήσεως ή της εκτός σχεδίου δομήσεως και αφετέρου με την ύπαρξη σε περίοπτες θέσεις χρήσεων προϋφισταμένων, οι οποίες λειτουργούν επί μακρό χρονικό διάστημα και των οποίων, κατά κανόνα, δεν είναι εφικτή η απομάκρυνση, αλλά, για όσες είναι δυνατόν, η σταδιακή μετεγκατάσταση. Οι χρήσεις αυτές, που επηρεάζουν αρνητικά την αισθητική του τοπίου και τη χλωρίδα και την πανίδα, είναι, μεταξύ άλλων, οι στρατιωτικές εγκαταστάσεις, το πάρκο κεραιών, οι εγκαταστάσεις του Ο.Τ.Ε., οι ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις, οι λατομικές εργασίες, οι οργανωμένες κατασκηνώσεις και μερικοί χώροι αναψυχής (σελ. 62-64).

8. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Σχέδιο προεδρικού διατάγματος με τίτλο «Καθορισμός ζωνών προστασίας του ορεινού όγκου της Πάρνηθας (Ν. Αττικής)» είχε εισαχθεί προς επεξεργασία στο Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο με το υπ' αριθμ. 305/2006 Πρακτικό έκρινε κατ' αρχήν νόμιμο το σχέδιο διατύπωσε, όμως, παρατηρήσεις νομιμότητος ως προς ορισμένες διατάξεις του, καθώς και ως προς την εξαίρεση από το όριο προστασίας εκτάσεως 500 στρεμμάτων σε περιοχή της Κοινότητας Αφιδνών. Συγκεκριμένα με το Πρακτικό αυτό γίνεται εκτενής αναφορά στην προαναφερόμενη από το έτος 2003 μελέτη προστασίας του ορεινού όγκου της Πάρνηθας και επισημαίνονται το κύριο πρόβλημα της Πάρνηθας, όπως προέκυπτε από τα στοιχεία του φακέλου, καθώς και οι στόχοι, στους οποίους πρέπει να αποβλέπει κάθε επέμβαση επί του όρους. Μεταξύ άλλων, στο ανωτέρω Πρακτικό Επεξεργασίας παρατίθενται αποσπάσματα της μελέτης, σύμφωνα με τα οποία: «Το κύριο

ίσως πρόβλημα της Πάρνηθας σχετίζεται ακριβώς με την ιδιαιτερότητα που έχει ο ορεινός όγκος να είναι ο σημαντικότερος βιότοπος της Αττικής. Το πρόβλημα αυτό είναι η αυξανόμενη ανθρώπινη παρουσία γύρω και μέσα στον ορεινό όγκο. Παλαιότερα την Πάρνηθα περιέβαλαν μερικοί οικισμοί (...) που κατά κανόνα βρίσκονταν σε κοντινή απόσταση από τους πρόποδες του ορεινού όγκου και είχαν ικανή απόσταση μεταξύ τους (...). Η επέκταση του οικιστικού ιστού, είτε με τη μορφή της ένταξης στο σχέδιο πόλης είτε με τη μορφή των αυθαιρέτων, είτε με την εκτός σχεδίου δόμηση αναδεικνύεται στον κύριο παράγοντα υποβάθμισης του ορεινού όγκου (...) ». Περαιτέρω, γίνεται αναφορά στις εκτιμήσεις της μελέτης και εκτίθενται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Επισημαίνεται στη μελέτη ότι το θεσμικό πλαίσιο προστασίας του ορεινού όγκου πρέπει να αποσκοπεί: α) στην ανάσχεση της απώλειας βιοτόπων, τη διατήρηση και αποκατάσταση της απειλούμενης ισορροπίας των ευαίσθητων οικοσυστημάτων της Πάρνηθας, τη διατήρηση των βιοκοινοτήτων και τη διασφάλιση της αναγεννητικής τους ικανότητας (οικολογικοί στόχοι), β) στην προστασία και συγκράτηση των εδαφών, την προστασία από πλημμύρες, τη βελτίωση της ποιότητας των νερών και της ζωής των κατοίκων της περιοχής, τη θετική επιρροή στη διαμόρφωση του μικροκλίματος της περιοχής και τη δημιουργία ρευμάτων αέρα για τη βελτίωση των συνθηκών της ατμόσφαιρας του λεκανοπεδίου (περιβαλλοντικοί στόχοι), γ) στον καθορισμό περιοχών απόλυτης προστασίας με απολύτως ελεγχόμενη την ανθρώπινη παρουσία, την ανάσχεση της εξάπλωσης του οικιστικού ιστού στους πρόποδες της Πάρνηθας, την άμβλυνση των προβλημάτων από δραστηριότητες ασύμβατες με τη φυσιογνωμία της περιοχής, την ανάδειξη του ρόλου της Πάρνηθας στο σχεδιασμό του πρασίνου της Αττικής και τη δημιουργία πόλου αναψυχής και περιβαλλοντικής εκπαίδευσης (πολεοδομικοί στόχοι) και δ) στην προστασία και ανάδειξη του φυσικού τοπίου της Πάρνηθας και των σημαντικών μνημείων όλων των περιόδων της ιστορίας της Χώρας που διασώζονται στον ορεινό όγκο (αισθητικοί και πολιτιστικοί στόχοι) ...». Με το ίδιο ως άνω Πρακτικό κρίθηκε ότι μη νομίμως εξαιρέθηκε από την οριοθέτηση της περιοχής προστασίας της Πάρνηθας έκταση, η οποία είχε χρησιμοποιηθεί στο παρελθόν από την εταιρεία ΑΓΕΤ Ηρακλής ως λατομείο και για την οποία είχε υποβληθεί αίτημα για την ανάπτυξη τεχνολογικού πάρκου. Συγκεκριμένα έγινε δεκτό ότι: «Η Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού ενέκρινε κατά την 52η συνεδρίαση της (πράξη 2/23.7.2003) το σχέδιο διατάγματος, αποφάσισε όμως την εξαίρεση από το όριο προστασίας εκτάσεως 500 περίπου στρεμμάτων σε περιοχή της Κοινότητας Αφιδνών, χωρίς να παρατίθενται στην πράξη αυτή οι λόγοι για τους οποίους εξαιρέθηκε η συγκεκριμένη έκταση από το όριο προστασίας, παρά το ότι με το υπ' αριθμ. 1651/1.4.2003 ενημερωτικό σημείωμα του Οργανισμού της Αθήνας προς το ΥΠΕΧΩΔΕ, είχε επισημανθεί ότι στον Οργανισμό είχε υποβληθεί αίτημα για την ανάπτυξη τεχνολογικού πάρκου σε κτήμα εκτάσεως που είχε χρησιμοποιηθεί από την ΑΓΕΤ Ηρακλής,

αλλά κρίθηκε ότι η έκταση αυτή ευρίσκεται στο ανατολικό τμήμα του ορεινού όγκου της Πάρνηθας, επί του αυχένα, στον οποίον εντοπίζεται το μοναδικό σημείο σύνδεσης με τη ζώνη προστασίας της Πεντέλης, και για τον λόγο αυτό δεν δύναται να εξαιρεθεί του ορίου προστασίας. Στην από 7.10.2003 εισήγηση προς την Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού ... αναφέρεται ότι η περιοχή αυτή χρησιμοποιήθηκε κατά το παρελθόν ως λατομείο από την εταιρεία ΑΓΕΤ Ηρακλής και ότι εφόσον εξαιρέθηκε από το καθεστώς προστασίας με την προηγούμενη απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής, η υπηρεσία δεν επανέρχεται στο θέμα αυτό, το οποίο εξετάζεται πλέον στα πλαίσια της ΖΟΕ Β. Αττικής. Με την υπ' αριθ. Φ/Α.19.2./22514/1625/13.12.2004 απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και ΠΕΧΩΔΕ (Β' 1848), οριοθετήθηκε στα διοικητικά όρια της Κοινότητας Αφιδνών η ΒΕΠΕ (Τεχνόπολη - Ακρόπολις) και καθορίσθηκε έκταση 225,108 στρεμμάτων για την εγκατάσταση επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας με πλήρη πίνακα συντεταγμένων των κορυφών του πολυγώνου που οριοθετούν την Τεχνόπολη. Παρά ταύτα, ούτε στις μεταγενέστερες, της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης, πράξεις της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού της Αθήνας που επίσης μνημονεύονται στο προοίμιο του σχεδίου (πράξη 1/συνεδρ.26/15.10.2004 και εκτός ημερησίας/συν. 6/1.3.2006), διευκρινίζονται οι λόγοι για τους οποίους εξαιρέθηκε η συγκεκριμένη έκταση των 500 στρεμμάτων από την περιοχή προστασίας του ορεινού όγκου ούτε προκύπτει από τις πράξεις αυτές της ΕΕ, ή από άλλα στοιχεία του φακέλου ότι στην εν λόγω περιοχή έχει περιληφθεί η εν λόγω ΒΕΠΕ. Εξάλλου, από τον τοπογραφικό χάρτη (Σχ.9) που συνοδεύει το υπό επεξεργασία σχέδιο προκύπτει ότι η εκτός των ορίων προστασίας της Πάρνηθας περιοχή της Κοινότητας Αφιδνών αποτελεί το όριο σύνδεσης της Πάρνηθας με τον ορεινό όγκο της Πεντέλης, όπως δε επισημαίνεται στη μελέτη, οι περιοχές σύνδεσης των ορεινών όγκων της Αττικής αποτελούν φυσικούς «διαδρόμους» των ρευμάτων των ανέμων και η διαφύλαξη τους αποτελεί καθοριστικής σημασίας παράγοντα για την προστασία των κατοίκων του Λεκανοπεδίου. Υπό τα δεδομένα αυτά, μη νομίμως ... εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής του υπό επεξεργασία σχεδίου η ανωτέρω έκταση των 500 στρεμμάτων. Και τούτο διότι, εφ' όσον η εν λόγω έκταση εντάσσεται μορφολογικά στον ορεινό όγκο για τους αναφερόμενους στην οικεία μελέτη λόγους, η Διοίκηση όφειλε σε κάθε περίπτωση, ανεξαρτήτως δηλαδή αν είχαν καθορισθεί χρήσεις γης με προγενέστερη κανονιστική πράξη, να συμπεριλάβει την έκταση αυτή στο όριο προστασίας είτε με την τυχόν καθορισθείσα, νομίμως, χρήση ή με άλλη, ενδεχομένως, χρήση προσιδιάζουσα στα ληπτέα μέτρα προστασίας του ορεινού όγκου». Κατόπιν του ανωτέρω Πρακτικού Επεξεργασίας, δημοσιεύθηκε το σχετικό από 19.7./24.7.2007 προεδρικό διάταγμα στις ρυθμίσεις του οποίου δεν έχουν περιληφθεί αφενός η ανωτέρω έκταση των 500 στρεμμάτων, η οποία και κατά το σχέδιο του διατάγματος δεν είχε ενταχθεί στην προστατευόμενη περιοχή, και αφετέρου διατάξεις του

σχεδίου, οι οποίες κρίθηκαν μη νόμιμες με το Πρακτικό αυτό του Συμβουλίου της Επικρατείας.

9. Επειδή, το ήδη προσβαλλόμενο προεδρικό διάταγμα, με το οποίο τροποποιείται και συμπληρώνεται το ανωτέρω από 19.7./24.7.2007 προεδρικό διάταγμα, εκδόθηκε κατόπιν επεξεργασίας του σχετικού σχεδίου από το Συμβούλιο της Επικρατείας με το 239/2008 Πρακτικό Επεξεργασίας, στο οποίο αναφέρεται, κατ' επίκληση και του 3056/29.8.2008 εγγράφου του Οργανισμού Αθήνας, ότι με το σχέδιο αυτό η προαναφερόμενη έκταση, σε συμμόρφωση προς τα γενόμενα δεκτά με το ως άνω προηγούμενο Πρακτικό Επεξεργασίας, εντάσσεται στο σύνολό της εντός της περιοχής προστασίας του ορεινού όγκου της Πάρνηθας, περαιτέρω δε υποδιαιρείται σε δύο ζώνες και, συγκεκριμένα στις ζώνες Ε7 εκτάσεως 216,06 στρεμμάτων προοριζομένης για την δημιουργία Τεχνόπολης και Β1 εκτάσεως 300 περίπου στρεμμάτων με τις προβλεπόμενες από το τροποποιούμενο προεδρικό διάταγμα για τη ζώνη αυτή χρήσεις αναψυχής, περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, υπαίθριου αθλητισμού και υπαίθριων πολιτιστικών εκδηλώσεων. Όπως εκτίθεται και στο ανωτέρω 239/2008 Πρακτικό Επεξεργασίας, στην από 30.5.2007 εισήγηση του Προϊσταμένου του Οργανισμού Αθήνας, η οποία υιοθετήθηκε με τη μνημονευόμενη στο προοίμιο του προσβαλλόμενου προεδρικού διατάγματος πράξη 1/συν. 13/30.5.2007 της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού και η οποία αποτελεί την αιτιολογία έκδοσης του διατάγματος αυτού αναφέρονται τα εξής: «...Ο Οργανισμός Αθήνας, κατ' εφαρμογή της ισχύουσας διαδικασίας της προαναφερθείσας διάταξης του Ν. 2545/1997, γνωμοδότησε επί αιτήματος οριοθέτησης, πολεοδόμησης και οργάνωσης του χώρου ΒΕΠΕ - Τεχνόπολης σε έκταση της Κοινότητας Αφιδνών, κατά την 21η συνεδρίαση/θέμα 2ο/20.10.2004 της Εκτελεστικής Επιτροπής του. Όπως αναφέρεται στη σχετική εισήγηση της Υπηρεσίας, για την έγκριση της υπόψη χωροθέτησης, συνεκτιμήθηκαν τόσο η σπουδαιότητα της αιτουμένης δραστηριότητας, όσο και τα δεδομένα και οι προϋποθέσεις ανάπτυξης της δραστηριότητας μέσα στο προτεινόμενο Πάρκο Υψηλής Τεχνολογίας σε συνάρτηση με τα φυσικά δεδομένα της ιδιοκτησίας όσο και με τα φυσικά και πολεοδομικά δεδομένα της άμεσης και ευρύτερης περιοχής. Γίνεται δε σαφής αναφορά στην γεωμορφολογία, την φυτοκάλυψη και την αξία του τοπίου της περιοχής, καθώς και της θέσης στο σημείο σύνδεσης των ορεινών όγκων της Πάρνηθας και της Πεντέλης, προκειμένου αυτά τα στοιχεία να τύχουν ιδιαίτερης προσοχής στη φάση χωροθέτησης της εγκατάστασης και εν συνεχεία στην ειδική μελέτη οργάνωσης του χώρου. Επομένως, ελήφθησαν υπόψη όλα τα στοιχεία και τα συμπεράσματα της μελέτης για την προστασία του ορεινού όγκου της Πάρνηθας, που εκπονήθηκε από την Υπηρεσία σε προγενέστερη περίοδο, τα οποία συνεκτιμήθηκαν στη διαμόρφωση της πρότασης χωροθέτησης. Με την υπ' αριθμ. Φ/Α/19.2./22514 /1625 /13.12.2004 ΚΥΑ των Υπουργών Ανάπτυξης και ΥΠΕΧΩΔΕ ... όπως τροποποιήθηκε με την

υπ' αριθμ. Φ/Α/19.2/12050/1266/29.12.2006 ΚΥΑ ..., καθορίσθηκαν η θέση, η έκταση και τα όρια της ΒΕΠΕ Τεχνόπολη - Ακρόπολις στα διοικητικά όρια της Κοιν. Αφιδνών και εγκρίθηκε ο φορέας της ΒΕΠΕ και η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων αυτής. Όπως αναφέρεται στο προοίμιο της απόφασης χωροθέτησης «συνεκτιμήθηκαν συγκεκριμένα στοιχεία χωροταξικού σχεδιασμού και οι γενικότερες κατευθύνσεις αναπτυξιακής πολιτικής, όπως: Η σκοπιμότητα της ίδρυσης και εγκατάστασης ... Η υλοποίηση του έργου εκτιμάται ότι θα συμβάλει σημαντικά στην κάλυψη υστέρησης της χώρας στον κλάδο της ψηφιακής τεχνολογίας, την προώθηση καινοτομίας και την καλύτερη ενσωμάτωση των νέων τεχνολογιών. Το γεγονός ότι οι περιβαλλοντικοί όροι της παρούσας απόφασης τόσο κατά το στάδιο της κατασκευής όσο και στο στάδιο λειτουργίας καλύπτουν τις προϋποθέσεις και τις κατευθύνσεις προστασίας του περιβάλλοντος σύμφωνα με το εθνικό και κοινοτικό δίκαιο ... Ακόμα η Τεχνόπολη, που αποτελεί κατά την κατάταξη του Ν. 2545/1997 την Επιχειρηματική Περιοχή με την χαμηλότερη περιβαλλοντική όχληση, συνιστά χώρο συγκέντρωσης αναπτυξιακών λειτουργιών και χαρακτηρίζεται από υψηλής ποιότητας περιβάλλον, ενώ οι επιχειρήσεις νέας και υψηλής τεχνολογίας, οι ερευνητικές και εκπαιδευτικές δραστηριότητες καθώς και οι επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών που πρόκειται να εγκατασταθούν εκεί, δεν συνιστούν βιομηχανικές εγκαταστάσεις, τις οποίες κατά κύριο λόγο αφορούν οι απαγορευτικές διατάξεις που ισχύουν στην περιοχή ... Σύμφωνα με την προαναφερθείσα απόφαση χωροθέτησης, η χρήση «οικιστικά συγκροτήματα και βιομηχανικές-βιοτεχνικές δραστηριότητες» εξαιρέθηκε από την εν λόγω ΒΕΠΕ. Όπως μας επισημαίνεται σε σχετικό υποστηρικτικό υπόμνημα που αναφέρεται στη χωροταξική και περιβαλλοντική θεώρηση της ΒΕΠΕ και συνοδεύει τον σχετικό φάκελο, «οι χρήσεις γης που επιτρέπονται με βάση την ΚΥΑ Φ/Α/19.2./22514/1625/ 13.12.2004 καθορισμού της Τεχνόπολης, είναι γραφειακού τύπου (44.4.% ελεύθεροι-κοινόχρηστοι χώροι-χώροι πρασίνου, 6,6% κοινωφελείς υποστηρικτικές λειτουργίες, 49% γραφεία επιχειρήσεων). Οι γραφειακές χρήσεις έχουν εξαιρετικά περιορισμένες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, αφού από τη φύση τους δεν συνδέονται με παραγωγικές διαδικασίες που δημιουργούν ρύπανση ή μόλυνση. Το γεγονός αυτό τεκμηριώνεται άλλωστε σαφώς και από την ΜΠΕ (τα απόβλητα είναι αστικού τύπου, γίνεται χρήση βιοκλιματικής αρχιτεκτονικής και φυσικού αερίου κλπ). Επιπλέον, δεν προϋποθέτουν μεγάλους ενιαίους χώρους ή πολύ μεγάλα, ύψη ανά χώρο, με αποτέλεσμα να παρέχονται μεγάλα περιθώρια και για την καλύτερη ένταξη στο τοπίο και για την αναζήτηση αρχιτεκτονικών λύσεων υψηλής ποιότητας". Συνοψίζοντας δε καταλήγει στο ότι οι χρήσεις της εν λόγω ΒΕΠΕ, δεν είναι εξ ορισμού ασύμβατες με μια ευρύτερη ορεινή ζώνη όπως η ζώνη προστασίας της Πάρνηθας. Σε άλλο σημείο του υπομνήματος, καταγράφεται ακόμη, η θετική περιβαλλοντική επίπτωση της χωροθετούμενης

ΒΕΠΕ, λόγω της διάχυσης των αποτελεσμάτων των δραστηριοτήτων έρευνας και τεχνολογίας που θα φιλοξενεί η Τεχνόπολις στην ευρύτερη οικονομία, συμβάλλοντας στην αναδιάρθρωσή της προς τομείς πιο φιλικούς προς το περιβάλλον. Η ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης στην εγκατάσταση της Τεχνόπολης, είναι εμφανής και στην Πολεοδομική Μελέτη που εκκρεμεί για έγκριση στην περιφέρεια Αττικής. Ως κεντρική ιδέα του σχεδιασμού αυτής, ορίζεται "ο σεβασμός και η ανάδειξη του τοπίου, που θα προσδώσει στην Τεχνόπολη την δική της ταυτότητα, έναντι ενός ουδέτερου αστικού τοπίου". Μεταξύ των ειδικότερων αρχών, αναφέρονται η αποφυγή της δόμησης στις κορυφογραμμές, η ένταξη των κτιρίων στο ανάγλυφο του εδάφους, η διαμόρφωση του χώρου σε αρμονία με τις δασικές εκτάσεις, η ενθάρρυνση της χρήσης των μαζικών μεταφορικών μέσων. Σημειωτέον ότι, μεταξύ των θεσπισθέντων με την ΚΥΑ καθορισμού περιβαλλοντικών όρων είναι: -Η φύτευση των προβλεπόμενων χώρων πρασίνου καθώς και των πρανών που θα δημιουργηθούν ώστε περιμετρικά της ΒΕΠΕ να αναπτυχθεί ζώνη πρασίνου που θα καλύπτει τουλάχιστον 5% της συνολικής έκτασης του πάρκου...ύστερα από ειδική μελέτη...-Η αποκατάσταση της βλάστησης και ιδιαίτερα στα πρανή των οικοπέδων δόμησης ως η σημαντικότερη ενέργεια από άποψη προστασίας της χλωρίδας. -Για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων στο τοπίο κατά την κατασκευή του πάρκου, κρίνεται σκόπιμη η ανάπτυξη νέας περιμετρικής υψηλής και χαμηλής βλάστησης σε επιλεγμένα σημεία της έκτασης. Από τα παραπάνω διαφαίνεται ότι, η σύγκρουση των αυξημένης σημασίας φυσικών χαρακτηριστικών του ορεινού όγκου με τις ανθρώπινες δραστηριότητες εξετάστηκε ως παράμετρος του σχεδιασμού σε όλες τις φάσεις αυτού (χωροθέτηση, Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, Πολεοδομική Μελέτη) και αντιμετωπίστηκε κατά τον εφικτότερο τρόπο, με την ενσωμάτωση φιλοπεριβαλλοντικών αρχών στο σχεδιασμό της ΒΕΠΕ, που σέβονται και αναδεικνύουν την υπάρχουσα μορφολογία, βλάστηση και φυσικό οικοσύστημα. Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, θεωρούμε ότι μπορούμε να συμπεριλάβουμε την έκταση των 500 περίπου στρεμμάτων στα όρια προστασίας του ορεινού όγκου, προς συμμόρφωση προς την παρατήρηση 7 του ΣτΕ, καθορίζοντας νέα ζώνη Ε7 με χρήση ΒΕΠΕ Τεχνόπολη-Ακρόπολη, κατ' αναλογία με τις υπόλοιπες Ε ζώνες του σχεδίου Π.Δ. που αφορούν σε χρήσεις εντός του ορεινού όγκου, με ίδιο καθεστώς δόμησης». Ενόψει όσων αναφέρονται στην εισήγηση αυτή προς την Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού Αθήνας, με το ανώτερο Πρακτικό Επεξεργασίας κρίθηκε κατά πλειοψηφία ότι η ως άνω ζώνη των 500 στρεμμάτων, η οποία βρίσκεται σε επαφή με την Εθνική Οδό Αθηνών - Λαμίας, νομίμως, κατ' αρχήν, εντάσσεται στο όριο προστασίας του ορεινού όγκου της Πάρνηθας, σε συμμόρφωση με το προηγούμενο Πρακτικό 305/2006 και, περαιτέρω ότι με ειδική αιτιολογία εκτίθενται στην προεκτεθείσα εισήγηση του Οργανισμού οι λόγοι για τους οποίους η δημιουργία της Τεχνόπολης δεν παραβιάζει τους σκοπούς της

προστασίας του ορεινού όγκου της Πάρνηθας. Ειδικότερα, με το εν λόγω 239/2008 Πρακτικό Επεξεργασίας έγινε δεκτό ότι, όπως προέκυπτε από την ανωτέρω εισήγηση, το μείζον τμήμα της επίμαχης περιοχής εντάσσεται στην περιοχή προστασίας, με τους προσήκοντες σε αυτήν όρους, ενώ στο υπόλοιπο καθορίζεται, επιτρεπτός, όπως, άλλωστε, έγινε δεκτό και με το προηγούμενο Πρακτικό, ως χρήση η ήδη καθορισθείσα από το 2004 χρήση ΒΕΓΓΕ, με όρους που, κατά την αιτιολογημένη εκτίμηση της Διοικήσεως, δεν αντιστρατεύονται τις ανάγκες προστασίας του ορεινού όγκου, οι οποίες έχουν ειδικώς και λεπτομερώς συνεκτιμηθεί, αλλά εναρμονίζονται με τις ανάγκες αυτές, δεδομένου ότι, όπως εκτίθεται στην ανωτέρω εισήγηση του Οργανισμού Αθήνας, η Τεχνόπολη αποτελεί, κατά την κατάταξη του ν. 2545/1997, επιχειρηματική περιοχή με την χαμηλότερη περιβαλλοντική όχληση, έχει εξαιρεθεί η οικιστική και βιομηχανική-βιοτεχνική χρήση, οι χρήσεις γης που επιτρέπονται είναι μόνο γραφειακού τύπου με εξαιρετικά περιορισμένες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, αφού από τη φύση τους δεν προϋποθέτουν μεγάλους ενιαίους χώρους ή πολύ μεγάλα ύψη ανά χώρο, στις δε γενικότερες αρχές του σχεδιασμού αναφέρονται η αποφυγή της δόμησης στις κορυφογραμμές, η ένταξη των κτιρίων στο ανάγλυφο του εδάφους, η διαμόρφωση του χώρου σε αρμονία με τις δασικές εκτάσεις, αφού το 44,4% της εν λόγω περιοχής θα αποτελείται από ελεύθερους-κοινόχρηστους χώρους πρασίνου που θα δημιουργηθούν, ώστε περιμετρικά της ΒΕΠΕ να αναπτυχθεί ζώνη πρασίνου και ανάπτυξη νέας υψηλής και χαμηλής βλάστησης σε επιλεγμένα σημεία της έκτασης.

10. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, τον Οκτώβριο του έτους 2003, δηλαδή πολύ πριν εκδοθεί το προαναφερόμενο από 19.7/24.7.2007 προεδρικό διάταγμα, με το οποίο καθορίστηκαν ζώνες προστασίας του ορεινού όγκου της Πάρνηθας, είχε συνταχθεί Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για το έργο «Τεχνόπολη - Ακρόπολις - Πάρκο Υψηλής Τεχνολογίας και Έρευνας», προοριζόμενο να κατασκευαστεί στην προαναφερόμενη έκταση που με το προσβαλλόμενο διάταγμα χαρακτηρίζεται ως ζώνη Ε7 για την εγκατάσταση Β.Ε.ΠΕ. υποδοχής του έργου αυτού. Από την ίδια αυτή Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, στην οποία αναφέρεται ότι κατά τη σύνταξη εφαρμόστηκαν οι διατάξεις του ν. 2546/1997 «Βιομηχανικές και Επιχειρηματικές Περιοχές και άλλες διατάξεις» (Α' 254), του ν. 1650/1986 «Για την προστασία του περιβάλλοντος» (Α' 160) και των κοινών υπουργικών αποφάσεων που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότησή (σελ. 6) και ότι «Έως πρότινος και σύμφωνα με τις μελέτες του ΟΡΣΑ η υπό εξέταση περιοχή (από το Κρυονέρι και τις στρατιωτικές εγκαταστάσεις μέχρι την Εθνική οδό και την κοιλάδα των Αφιδνών) προτεινόταν να ενταχθεί στη ζώνη προστασίας του όρους της Πάρνηθας. Όμως επειδή η δημιουργία της τεχνόπολης στην εν λόγω έκταση κρίνεται από τον ΟΡΣΑ πρωτοποριακό έργο εθνικής σημασίας προτάθηκε η τροποποίηση του ορίου της ζώνης αυτής. Έτσι η έκταση του γηπέδου της υπό

μελέτη Β.Ε.ΠΕ. τίθεται εκτός του ορίου προστασίας του όρους της Πάρνηθας. ...» (σελ.48), συνάγεται ότι η μελέτη αυτή αφενός καταρτίστηκε χωρίς να ληφθούν υπόψη οι επιταγές και δεσμεύσεις, οι οποίες απορρέουν από το ρυθμιστικό σχέδιο της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας που εγκρίθηκε με τον προαναφερόμενο ν. 1515/1985 και αφετέρου στηρίχθηκε στην εκδοχή της εξαίρεσης της ανωτέρω έκτασης από το καθεστώς προστασίας της Πάρνηθας. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τα στοιχεία, στα οποία στηρίζεται το προσβαλλόμενο διάταγμα, και κυρίως από την ανωτέρω εισήγηση προς την Εκτελεστική Επιτροπή του Οργανισμού Αθήνας, αξιολογήθηκαν μεν οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις του έργου και τα πολεοδομικά χαρακτηριστικά της καθοριζόμενης Β.Ε.ΠΕ. και, συγκεκριμένα, εκτιμήθηκε ότι το έργο αυτό συνεπάγεται χαμηλή περιβαλλοντική όχληση διότι επιτρέπονται μόνον χρήσεις «γραφειακού τύπου», οι οποίες, μάλιστα, δεν προϋποθέτουν μεγάλους ενιαίους χώρους ή πολύ μεγάλα ύψη ανά χώρο, και ότι επιβάλλεται απαγόρευση δόμησης στις κορυφογραμμές, ένταξη των κτιρίων στο ανάγλυφο του εδάφους, διαμόρφωση του χώρου σε αρμονία με τις δασικές εκτάσεις και δημιουργία κοινόχρηστων χώρων ανερχόμενων σε ποσοστό 44,4% της περιοχής ώστε περιμετρικά της Β.Ε.ΠΕ. να αναπτυχθεί ζώνη πρασίνου και, περαιτέρω, εκτιμήθηκε ότι με τη δημιουργία της Β.Ε.ΠΕ. αναμένεται να επέλθει διάχυση των αποτελεσμάτων των δραστηριοτήτων έρευνας και τεχνολογίας στην ευρύτερη οικονομία με συνέπεια την αναδιάρθρωση της προς τομείς πιο φιλικούς προς το περιβάλλον, δεν εξετάστηκε, όμως, ειδικώς αν συντρέχουν τα προέχοντα κριτήρια θέσπισης κανονιστικής ρύθμισης βάσει της ανωτέρω εξουσιοδοτικής διάταξης του ν. 1515/1985, κατ' επίκληση της οποίας εκδόθηκε το προσβαλλόμενο διάταγμα, δηλαδή αν η επίμαχη ρύθμιση εναρμονίζεται προς τους σκοπούς του ρυθμιστικού σχεδίου της ευρύτερης περιοχής της Αθήνας, στους οποίους, κατά τα εκτιθέμενα στη σκέψη 6, περιλαμβάνεται η προστασία και αναβάθμιση των ορεινών όγκων της Αττικής και των οικοσυστημάτων τους και η ανάσχεση της εξάπλωσης των πόλεων και οικισμών. Και ναι μεν η συγκεκριμένη χρήση του τεχνολογικού πάρκου αποτελεί μετατροπή προς το ηπιότερο της παλαιάς χρήσης της εκτάσεως, στην οποία λειτουργούσε λατομείο, μόνιμη, όμως, η επιλογή ηπιότερης χρήσης δεν αρκεί, σύμφωνα με την εν λόγω εξουσιοδότηση, για να προσδώσει νόμιμο έρεισμα στο προσβαλλόμενο διάταγμα, δεδομένου, μάλιστα, ότι η χρήση λατομείου είχε ήδη εγκαταλειφθεί και ότι η αποκατάσταση παλαιού λατομείου με τον πλέον προσήκοντα τρόπο αποτελεί, πάντως, υποχρέωση επιβαλλόμενη εκ του νόμου. Για τον ανωτέρω λόγο, που προβάλλεται βασίμως, το προσβαλλόμενο διάταγμα είναι ακυρωτέο κατά το μέρος που αφορά τη δημιουργία ζώνης Ε7 για την εγκατάσταση Β.Ε.ΠΕ.

Νόμος και Φύση

Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία για το περιβάλλον και την αειφόρο ανάπτυξη
<https://nomosphysics.org.gr>
